

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 718/24
3.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Немање Говедарице и адвоката Дејана Добросављевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.588/22 од 08.12.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, који је уредно позван и браниоца окривљених, адвоката Немање Говедарице, који је уредно позван, а у присуству окривљеног ББ и браниоца окривљених, адвоката Дејана Добросављевића, **дана 03. септембра 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Немање Говедарице и адвоката Дејана Добросављевића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.588/22 од 08.12.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.588/22 од 08.12.2023. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим и то окривљени АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је суд окривљеном АА, применом одредбе члана 55а КЗ, а у односу на кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ и применом одредбе чланова 48, 50 и 51 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци, а за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и

6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.08.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а ако осуђени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Ако осуђени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне, суд ће извршење казне затвора обуставити. Окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.08.2022. године до 08.12.2023. године.

Сходно одредби члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида, укупне нето масе 923,64 грама, опојне дроге канабис са масеним уделом ТХЦ већим од 0,3%, укупне нето масе 17,09 грама, 1 дигиталне вагице беле боје марке “Constant”, 1 дигиталне вагице црно-плаве боје, 1 дигиталне вагице са поломљеним поклопцем марке “Swan”, 1 дигиталне вагице марке “Las Vegas” црно-сиве боје, а све са траговима кокаина и тетраамисола, 1 дигиталне вагице марке “Bauer” зелене боје у оригиналној кутији.

Сходно одредби члана 348 став 6 КЗ у вези члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то ручне бојеве бомбе М75, серијског броја на кашичици упаљача ...

Сходно одредби члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида, укупне нето масе 1002,90 грама, опојне дроге канабис са масеним уделом ТХЦ већим од 0,3%, укупне нето масе 6,95 грама, 1 дигиталне вагице за прецизно мерење марке “Swan”, са траговима опојне дроге кокаин и ТХЦ, 1 црвене ПВЦ кесе, у којој су се налазили омоти са траговима опојне дроге кокаин и ТХЦ и то 1 црни ПВЦ омот са натписом “ARMANDDBRIGNAC”, 1 омот од алуфолије, 1 омот од ПВЦ фолије црвене боје, са натписом “WWW”, 1 ПВЦ кесица са натписом “Пошта Србије”, у којој се налазе гумени омоти с траговима опојне дроге кокаин и ТХЦ.

Окривљени АА и ББ, сходно одредби члана 261 и 264 став 1 ЗКП, обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-браниоци окривљеног АА, адвокати Немања Говедарица и Дејан Добросављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да браниоци и окривљени буду присутни седници већа другостепеног суда, те да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљеног АА уместо за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ осуди за кривично

дело из члана 246а став 2 КЗ или да укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или да ожалбену пресуду преиначи у погледу висине кривичне санкције и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију, као и да се укине притвор окривљеном АА;

-браниоци окривљеног ББ, адвокати Дејан Добросављевић и Немања Говедарица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о висини кривичне санкције, са предлогом да другостепени суд обавести окривљеног и браниоце о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој, као и да преиначи побијану пресуду и окривљеног ББ ослободи од оптужбе, јер није доказано да је извршио кривично дело које му се ставља на терет или да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи у погледу висине кривичне санкције и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.758/24 од 25.06.2024. године предложио је да се жалбе бранилаца окривљених АА и ББ одбију као неосноване и побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, који је уредно позван, као и браниоца окривљених, адвоката Немање Говедарице, који је уредно позван, а у присуству окривљеног ББ и браниоца окривљених, адвоката Дејана Добросављевића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом бранилаца окривљеног АА истиче се да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, с обзиром да је изрека пресуде неразумљива, јер је суд био дужан да у изреци пресуде наведе да окривљени није имао право да држи оружје у складу са Законом о оружју и муницији, а како суд бланкетну норму није навео ни у образложењу пресуде, дошло је до битне повреде одредаба поступка. Даље се истиче да је изрека пресуде неразумљива, јер је нејасно у изреци зашто је окривљени АА осуђен за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, нејасна је радња извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, јер суд наводи као радњу извршења претрес стана и других просторија, а нема описане куповине и продаје, нити да је у куповини и продаји учествовао окривљени АА. Даље се жалбом истиче да пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, јер се заснива на доказима на којима се не може заснивати, а то су делови исказа сведока-полицијских службеника, који се односе на оперативна сазнања овлашћених службених лица, да суд није смео да испита сведоке на околности оперативних сазнања, а камоли да их узме у обзир приликом утврђивања чињеничног стања. Даље се жалбом истиче да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, да нису предузете радње тајног надзора комуникације, праћења или снимања, да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, при чему није остварена намера продаје

опојне дроге, те се указује да је приликом одмеравања казне повређен кривични законик јер је примењен члан 55а КЗ који није могао у конкретном случају да се примени, јер нису испуњена кумулативно оба услова.

Жалбом бранилаца окривљеног ББ истиче се да је изрека пресуде нејасна, јер првостепени суд само наводи где су пронађени одређени предмети, а не види се описана куповина и продаја, па је нејасно о каквој куповини и продаји је учествовао окривљени ББ, затим се истиче да нема доказа ни о каквој продаји, да се пресуда заснива само на исказима сведока службених лица ВВ и ГГ, а да суд није смео да саслуша сведоке на околности оперативних сазнања. Даље се жалбом указује да су разлози пресуде противречни изреци, да је од окривљеног ББ одузет пакет у коме се налазила опојна дрога кокаин, за коју је изјавио да није његова, а што је потврдило и ДНК вештачење у коме је наведено да биолошки траг ПВЦ кесе не садржи ДНК профил узорка ББ, па је нејасно на основу чега је првостепени суд извео закључак да опојна дрога марихуана није била за личну употребу окривљеног, имајући у виду одбрану окривљеног и налаз и мишљење вештака. Даље се истиче да је нејасно на основу чега првостепени суд оглашава кривим окривљеног, даје се сопствена оцена изведених доказа и указује да је повређен кривични закон, јер ниједан доказ није указивао да је окривљени предметну дрогу држао, а камоли да је држао ради продаје, нити да постоји умишљај на страни окривљеног.

По оцени овог суда побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, које у жалби наводе браниоци окривљеног АА да је изрека пресуде неразумљива, имајући у виду да је изрека јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, при чему је у изреци јасно наведено да је окривљени неовлашћено држао минско-експлозивно средство, чије држање није дозвољено грађанима и то ручну бомбу М75, серијског броја на кашичици упалача ..., па су неосновани жалбени наводи да је изрека неразумљива, јер није наведена бланкетна норма, при чему је јасно наведено да је окривљени неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу, па су такође неосновани жалбени наводи да нема описа радње извршења кривичног дела у изреци.

Надаље жалбени наводи бранилаца окривљених којима се истиче да се пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати, а то су оперативна сазнања сведока полицијских службеника, односно овлашћених службених лица, нису од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да првостепени суд није користио ова оперативна сазнања као доказ у поступку, већ свој закључак да су окривљени извршили кривична дела изводи из свих изведених доказа, посебно материјалних доказа, а што ће у наставку бити образложено.

Дакле, по оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних којих чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, а изрека пресуде је јасна и разумљива.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, наставши да је окривљени АА опојну дрогу држао ради даље продаје, при чему је правилно оценио одбрану окривљеног АА прихвативши део одбране да је исти држао опојну дрогу, али није прихватио део одбране у којем је навео да је опојна дрога које је пронађена у његовом стану била за његову личну употребу, јер је нашао да је неуверљиво да се окривљени сећа колико је тачно купио кокаина и марихуане, али не и колико је платио, посебно јер је за опојну дрогу кокаин у количини од 30 грама, која је била у чистом облику и која је по његовом исказу била за његову употребу морао да издвоји знатан новчани износ, а у одбрани је представио да се ради о новчаном износу који и не памти, при чему није дао објашњење због чега је у стану држао 3 дигиталне вагице, једну са поломљеним поклопцем, ако повремено конзумира кокаин и марихуану, а на овим вагицама није детектовано присуство опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида или ТХЦ, већ насупрот присуство кокаина и третрамисола, а што све по правилном закључку првостепеног суда указује да су наводи његове одбране неубедљиви. Наводе одбране окривљеног ББ првостепени суд није прихватио, што је детаљно образложио на странама 34 до 39 образложења побијане пресуде.

С обзиром на чињеницу да је у стану окривљеног АА у дневном боравку пронађена опојна дрога кокаин у облику хидрохлорида, а у плакару спаваће собе два пакетића у стреч фолији са опојном дрогом канабис, за које је окривљени тврдио да се ради о опојној дроги која је била за његову употребу, да је у спаваћој соби до купатила пронађена једна кеса у којој су се налазиле 3 дигиталне вагице и 1 са поломљеним поклопцем, на којима су детектовани трагови кокаина и тетраамисола, о чему се окривљени у својој одбрани није изјашњавао, да је претресом аутомобила Ford тип Fiesta без регистарских ознака на поду испод сувозачевог седишта пронађена кеса у којој се налазило 5 пакета обмотаних стреч фолијом, са опојном дрогом кокаин у облику хидрохлорида, да је претресом аутомобила марке Fiat тип Punto пронађена једна дигитална вагица у оригиналној кутији, а у аутомобилу марке Ford тип Fiesta ... испод сувозачевог седишта стречован ПВЦ пакет са опојном дрогом кокаин у облику хидрохлорида, па како је опојна дрога марихуана и кокаин у облику хидрохлорида пронађена на различитим местима у стану, три дигиталне вагице, једна са поломљеним поклопцем све са траговима кокаина и тетраамисола, претресом два аутомобила на различитим локацијама опојна дрога кокаин у облику хидрохлорида, а једног аутомобила дигитална вагица, па узевши у обзир количину пронађене опојне дроге и број вагица, то је правилно првостепени суд закључио да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји, односно да је окривљени АА неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу. Такође је суд правилно нашао и да је окривљени у подрумским просторијама које користи неовлашћено држао минско-експлозивно средство чије држање није дозвољено грађанима, при чему окривљени у својој одбрани то није спорио и навео је да је припадала његовом покојном оцу, да је ставио у ранац и спустио у буре у подруму, да је скоро потпуно заборавио да се тамо налази, а да је ситуација као што је сада да може без последица да се преда било какво оружје, то би и учинио и да просто није знао шта ће са њом, при чему произилази из записника о претресању стана и других просторија, потврде о привремено одузетим предметима, извештаја о форензичком прегледу лица места и извештаја о прегледаној ручној бомби да је наведена бомба комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, да спада у групу распрскавајућих дефанзивних бомби, чији је пречник убитачног дејства 12 метара, а рањавајућег до 30 метара.

Чињенично стање у односу на окривљеног ББ правилно је првостепени суд утврдио тако што је нашао да је у његовом стану пронађена различита врста опојних дрога и предмети намењени њиховом меревању, његови биолошки трагови су пронађени на дигиталној вагици, кесама и ПВЦ деловима пакета, на којима је детектовано присуство кокаина и ТХЦ-а, па како су у стану пронађене и фолија и ПВЦ рукавице, те узевши у обзир количину пронађене опојне дроге, те да одбрану окривљеног првостепени суд није прихватио, то је правилно закључио да је окривљени држао предметну дрогу ради даље продаје. Првостепени суд је узео у обзир да биолошки траг окривљеног није пронађен на опојној дроги кокаин, што се истиче у жалби бранилаца окривљеног, али је правилно нашао да ова чињеница не утиче на другачији закључак, као ни чињеница да је сведок ГГ у свом исказу навео да је поступао по оперативним сазнањима, а сведок ВВ да је заједно са својим колегама по оперативним сазнањима поступао у вези лица АА и ББ, што суд није прихватио, јер се оперативна сазнања која полицијски службеници имају и на које се позивају не могу користити као доказ у кривичном поступку, а при чему су сви докази изведени током поступка, између осталог и материјални докази пронађени претресом стана окривљеног ББ и претресом како стана, тако и аутомобила окривљеног АА довели до закључка да су окривљени предметну дрогу држали ради даље продаје, а што је прихватио и овај суд. Стога је по оцени овог суда првостепени суд правилно утврдио да су окривљени извршили инкриминисане радње за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице, те је за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама окривљеног ББ сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а што наводима жалби бранилаца окривљених није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције које ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је овим околностима дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА узео у обзир његово признање, чиме је допринео бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања у овом кривичном поступку, а од отежавајућих околности његову ранију осуђиваност, између осталог и због истоврсних кривичних дела, што произилази из извештаја из казнене евиденције за окривљеног, па је нашао да постоје услови за примену одредбе члана 55а КЗ, јер је окривљени раније два пута осуђиван за кривично дело учињено са умишљајем на казне затвора у трајању од најмање 1 годину и од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне до

извршеног новог кривичног дела није протекло 5 година, што произилази из извода из регистра лица лишених слободе од 07.12.2023. године, да је окривљени АА отпуштен са издржавања казне затвора 08.12.2021. године, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљеног оцењени неоснованим. Стога је правилно првостепени суд окривљеном АА претходно утврдио за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци, а за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, па га је правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.08.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже до истека изречене казне и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, уз упозорење да ако не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, а ако плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, с тим што ће се, ако окривљени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора обуставити.

У односу на окривљеног ББ првостепени суд је правилно од олакшавајућих околности узео у обзир чињеницу да окривљени није осуђиван, док отежавајућих околности на страни овог окривљеног није нашао, па га је правилно осудио на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.08.2022. године до 08.12.2023. године.

За овакву своју одлуку у образложењу пресуде првостепени суд је дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, а који жалбеним наводима бранилаца окривљених нису доведени у сумњу. Имајући у виду степен кривице окривљених и околности под којима су кривична дела извршена и по налажењу овог суда овако изреченом јединственом казном затвора и новчаном казном у односу на окривљеног АА, те казном затвора у односу на окривљеног ББ у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка,
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић